

men er mennesker. Vi starter med at være børn, vi bliver gamle efterhånden, og vi er funktionærer indimellem, men vi er mennesker. Jeg føler, at menneskeværd er det vigtigste, og det er derfor, Fremskridtspartiet ikke kan gå med til den slags pjat, hvor vi deler hele befolkningen op efter, om de er født som mænd eller kvinder.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen så skal jeg gå videre i eksempelrækken. Vi har i dette land ca. 45 dagblade og i alt ca. 100 chefredaktører, og blandt disse kun én kvinde. Skønt der er et lige så stort indtag af kvindelige journalister som af mandlige journalister, er der altså kun én ud af 100 på den post.

Eller tag stormagasiner og butikskæder. Gå ind i et stormagasin, hvor der måske er 45-50 afdelinger, og find mig en kvindelig afdelingschef. Joh, det kan man lige finde i børnestrik- og trikotageafdelingen; men i øvrigt er det mænd, mænd, mænd og atter mænd, og der kunne tilføjes hundredvis af eksempler inden for alle brancher og fag og led i samfundsopbygningen.

Jeg ved godt, at en tredjedel af regeringens medlemmer i øjeblikket er kvinder; det har man altså kunnet få det til. Men der er adskillige ministerier, hvor der aldrig har siddet en kvinde som minister og ikke kommer til det i overskuelig tid. Så der er da et problem, uanset at de er kvindefødt og altså mennesker og ligeværdige. Men de er stadig ikke ligeberettigede, og det skal jeg redegøre nærmere for i min ordførertale, når det bliver min tur.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Så kom hr. Arne Melchior med alle de fine argumenter: Han havde kun kunnet finde én kvindelig chefredaktør. Imponerende! Det siger i øvrigt mere om aviserne end om de ansatte.

Mit postulat, min formodning, min overbevisning er, at vi ikke kan gøre noget som helst andet gennem lovgivning end at nedgøre kvinder ved at sige: De duer kun, hvis det står i loven, at der skal være 33 pct. af dem – hvis det er det, der er ønskemålet – eller 50 pct., hvis det er ønskemålet. Så har vi nedgjort kvinderne og sagt, at de ikke kan gøre noget, for de er såmænd ikke gode nok, så vi er nødt til at hjælpe dem.

Men det mener jeg ikke er rigtigt. Jeg mener, at kvinder er præcis lige så dygtige som mænd, når de er frie på arbejdsmarkedet og ikke skal

have lovgivningen til at stå og holde dem i hånden og sige: I skal prioriteres foran andre. Sådan noget vås! Det kan vi ikke være med til. Vi mener, at nu er tiden inde til at anerkende kvinder som mennesker på arbejdsmarkedet og ansætte dem efter deres kvalifikationer.

Jeg tror i øvrigt, at mange ville blive slemt forbløffede, når de finder ud af, hvor mange dygtige kvinder der rent faktisk findes, og som vil komme frem i løbet af de næste år. Selvfølgelig er det ikke noget, der vil kunne ske fra det ene år til det andet, og selvfølgelig har det taget tid, fordi der også – det er vi alle sammen enige om – har været problemer med at få kvinder til at tage de store uddannelser og lignende. Men det er mange år siden. Tiden er sprunget ganske gevaldigt fremad. I dag tager unge piger og kvinder store uddannelser, og de skal nok få de store job, det kan jeg godt garantere for. Som mor til to døtre kender jeg godt deres ambitionsniveau.

Bruno Jerup (EL):

Ligestillingsproblematikken i Danmark er desværre præget af manglende dynamik og en del stilstand. Den proces, man så tidligere, er gået noget i stå.

Vi har stadig ikke ligeløn i Danmark. Det betyder, at det er kvinderne, som bruger orlovsordningerne, og med forringelserne af orlovsordningerne bliver det stadig mere illusorisk, at mændene tager del i de orlovsmuligheder, der er i dag. De manglende og stadig forringede institutionspladser tvinger ligeledes stadig flere, og desværre særlig kvinder, til at vælge hjemmet. Det svækker alt sammen kvindernes stilling på arbejdsmarkedet og giver en grundlæggende skæv arbejdsdeling i hjemmet.

Vi har også stadig en utilstrækkelig lovgivning med hensyn til afskedigelser ved graviditet. Det er godt nok ikke tilladt at fyre medarbejdere med den begrundelse, men det er stadig tilladt at afskedige folk med henvisning til noget andet, f.eks. under en forældreorlov. Der er mange flere eksempler på skævheder i forhold til ligestillingen imellem mænd og kvinder, og en styrkelse af ligestillingen kan være på sin plads.

Om denne styrkelse så kan ske gennem nedsettelse af et Ligestillingsombud efter de foreslåede principper, kan diskuteres. Fra Enhedslistens side er vi meget indstillede på at gå ind i diskussionen og debatten, men de foreslåede principper rejser nogle spørgsmål, som det er hensigtsmæssigt at overveje, inden vi går i gang.